

Ficha artística

Elenco (por orde alfabética)

Manuel Cortés	PEDRO GAILO
Antón Coucheiro	SÉTIMO MIAU
Patricia de Lorenzo	MARIGAILA
Borja Fernández	MIGUELINO
Mónica García	MARICA DO REINO
Tone Martínez	CANDÁS
Victoria Pérez	TATOOLA
Ánxela Ríos	SIMONIÑA
Tomé Viéitez	LAUREANO
Coa colaboración no vídeo de Mónica Camaño como Xoana a Raíña	

Equipo artístico

Versión	Manuel Cortés e Xron
Escenografía	Suso Montero
Vestuario	Mar Fraga
Iluminación	Fidel Vázquez
Música orixinal e espazo sonoro	Xacobe Martínez Antelo. Coa participación especial no tema <i>Macho cabrío</i> dos músicos Manuel Cebrían (cordas), Xosé Miguélez (saxofón) e Javier Pereiro (trompeta)

Espazo audiovisual	Quadra Producións/Cuco Pino
Asistencia técnica audiovisual	Semi Soto
Caracterización	Fanny Bello
Deseño gráfico das tatuaxes	Iván Nespereira
Tradución	Manuel Cortés
Asesoría lingüística	Rosa Moledo
Asistencia de dirección	Arantza Villar
Asistencia de produción	José Díaz

Realizacións

Escenografía e utilería	Equipo técnico do CDG
Vestuario	Equipo técnico do CDG e do Centro
	Coreográfico Galego. Coa colaboración de Josefina Martínez e María Porto
	Felipe Alcalde (Miraxe)
Soporte técnico audiovisual	Mayte Leis e Susana Madera (GÁLIX)
Caderno pedagóxico	Miramemira
Fotografía	Trisquelia
Deseño gráfico	

Agradecementos
A CRTVG, Esther Medina e José Pereira / A todo o equipo do programa Galicia Noticias e a Marga Pazos / A todo o equipo do programa Vivan as tardes, Pili Pampín, El Progreso e Zenit TV / A todo o equipo do programa Land Rober e a Roberto Vilar / A CTV / A Xana García / A José Gallo Rouco, Jacobo Gallo e GFStudio / Ao Consorcio de Santiago e Juan Conde / A Clarisa Alcalde, Mari Carmen Ares, Suso Argibay, Centro Residencial Juan Vidán Torres Aspas (Laraño), Chusko, Clínica Blanco Ramos e o seu equipo de protésico, Carlos Boado, Títeres Cachirulo e Jorge Rey, Dani García, Fundación Eugenio Granell, Cielo Lista, César Lombera, Negociado de Servizos Básicos, Mercados e Transportes do Concello de Santiago de Compostela, Mónica Paradela, Elisa Pazos, Luis Pedrouzo, RTA e Miguel Soto, Margarita Santos Zas, TESEC, Turismo de Santiago e Yolanda Ferro, Casa Museo Valle-Inclán da Pobra do Caramiñal e XESGAL.

Traxicomedia de aldea global. Xron

O plan é crear unha peza a partir da lectura de *Divinas palabras* de Valle-Inclán cen anos despois de que fose escrita. Por tanto, achegámonos a esta obra coa mirada desinhibida e confusa dunha lectora actual, que trata, por todos os medios, de deixarse tocar pola forza coa que se conta unha historia, ao mesmo tempo tan crúa e afastada da nosa experiencia.

Para nós *Divinas palabras* é un retrato descarnado dun pobo que permanece inconsciente da súa ferocidade. Un testemuño tráscible da miseria moral da sociedade contemporánea. Unha profanación de textos sagrados. Un xogo traxicómico cargado de ambigüidade e ricas suxestións significativas. Unha historia impulsada por paixóns primarias, expresadas con despreocupación e falta de culpabilidade, na que os personaxes se exhiben instintivamente, guiados por unha sinceridade desesperada.

Valle-Inclán intentou na súa época facer un teatro crítico e distinto ao imperante, e foi rexeitado. Cen anos despois, a súa obra pode manter ese mesmo espírito indómito e inconformista, deixándose afectar polo contexto da sociedade actual.

Nese sentido, a nosa lectura da súa obra agora é a expresión de moitas imposibilidades. A imposibilidade dunha identidade propia nun mundo globalizado, a imposibilidade do sagrado, da beleza, da natureza virxe, da pureza, do misterio, de todo iso que simbolizaba Galicia na obra de Valle-Inclán. Porque agora esa aldea valleinclanesca probablemente estará abandonada, deshabitada ou directamente borrada do mapa, cos seus montes queimados, as súas praias urbanizadas e os seus mares exterminados, atravesada por mil camiños asfaltados que, de tanto querer chegar a todas partes, non levan a ningures. Son apenas asfalto.

Se é o escenario o que crea a situación, como dicía Valle-Inclán, a nosa aldea agora será un plató de televisión, e as vidas dos seus habitantes un exercicio de exhibicionismo auto compracente formateado como un reality: un espazo de acción tan controlado como a aldea de *Divinas palabras*. Un espazo social ao mesmo tempo confuso e uniforme, onde todo e nada é posible, onde non hai lugar sequera para o antagonismo, para a loita entre o ben e o mal, entre a escuridade e a luz, entre o aberto e o pechado, porque aos personaxes da historia tan só lles queda a promesa de estar dentro.

CENTRO DRAMÁTICO GALEGO
SALÓN TEATRO
T. +34 881 867 229
Despacho de billetes 881 867 223
www.centrodramatico.gal
www.agadic.gal

- cdg.salonteatro
- cdg.salonteatro
- centrodramatico

Coa verdade queres levantar unha dúbida.
DIVINAS PALABRAS

Centro Dramático Galego

Dirección Fefa Noia
Produción Francisco Veiga
Secretaría de dirección Manuela Domínguez
Administrativa América Peña
Axudante de produción Laura Hevia
Xestión Manuela González
Prensa Ana Rosales e Ana Miragaya (Agadic)

Equipo técnico
Técnico de iluminación Juanjo Amado
Asistente de iluminación Biqui Cabado
Técnicos de son Antonio G. Budiño e Guillermo Vázquez
Encargado estrutura escénica Salvador Forján
Tremolais

Antonio Mayo, Xaquín Rei, René Rodríguez, Suso Rodríguez e Elixio Vieites
Encargado de talleres Fernando Rodríguez
Xastras Cristina Cordero e Milagros Raimóndez (CCG)
Limpieza Marisol Pérez

UNHA PRODUCCIÓN DO CENTRO DRAMÁTICO GALEGO

DIVINAS PALABRAS REVOLUTION

TRAXICOMEDIA DE ALDEA GLOBAL
a partir de Ramón María del Valle-Inclán dirixida por Xron

XUNTA DE GALICIA